

3. Wspieranie Ziemi Świętej

Rycerze i Damy Zakonu Grobu Świętego kierują się pragnieniem zbliżenia się do Ziemi Świętej, do jej mieszkańców, do żywych kamieni, którzy żyją na co dzień w tym miejscu świata, gdzie Syn Boży został stworzony człowiekiem, żył, uzdrawiał, spotykał ludzi, ofiarował swoje życie i zmartwychwstał. Wstępując do Zakonu, jego członek zobowiązuje się przyczyniać do zaspokajania potrzeb Kościoła w Ziemi Świętej i wspierać obecność chrześcijan w tym regionie.

Służba ludowi Bożemu wymaga również konkretnych działań. Wspieranie Kościoła w Ziemi Świętej jest sposobem, aby być obecnym na tej ziemi, aby pomóc chrześcijanom nie opuszczać swojej ziemi i być znakiem nadziei, pojednania i miłości dla całego społeczeństwa. Jak powiedział Jezus: *"Królestwo niebieskie podobne jest do zaczynu, który pewna kobieta wzięła i włożyła w trzy miary mąki, aż się wszystko zakwasilo"*. (Mt 13, 33) Pomóżmy naszym braciom i siostram być tym zaczynem w ich rodzinnym mieście, w miejscu pracy, w swoich wspólnotach.

Wielki Mistrz Kardynał Edwin O'Brien zaprasza nas do refleksji na temat tej konkretnej misji.

"Jaką inspiracją powinno być dla nas dawanie świadectwa na temat chrześcijan w Ziemi Świętej, którzy wytrwale trzymają się wiary w niekiedy rozpaczliwych okolicznościach. Jakim źródłem satysfakcji powinno być dla nas, jako członków Zakonu Rycerskiego, uświadomienie sobie, że to nasza solidarność z nimi w modlitwie, pielgrzymkach i pomocy finansowej wzmacnia wiarę chrześcijan i daje im nadzieję.

Wraz z pielgrzymkami i modlitwami za Jerozolimę, zobowiązujemy się do szczególnej miłości i zobowiązania wobec tamtejszego Kościoła. Czyż sam Święty Paweł nie byłby zadowolony i wdzięczny za waszą nieustanną szczodrość wobec Kościoła Jerozolimskiego? Wasze datki charytatywne na rzecz Patriarchatu Jerozolimskiego są kontynuacją apostołskiej tradycji sprzed 2000 lat.

Wyjeżdżając z Jerozolimy w swoją pierwszą podróż misyjną, Święty Paweł obiecał Apostołowi Jakubowi, pierwszemu biskupowi Jerozolimy, że będzie zachęcał napotkanych konwertytów do pomocy Kościołowi Jerozolimskiemu. Podczas swoich podróży, Paweł uznał za najwyższy priorytet prowadzenie zbiórek dla tamtejszego Kościoła – koniecznym i trwałym znakiem solidarności był duchowy dług każdego chrześcijanina wobec naszego Matczyngo Kościoła Matki w Jerozolimie. Święty Paweł pisze do Rzymian (Rz 15, 25-27):

"W tej chwili zaś wybieram się do Jeruzalem z postugą dla świętych. Macedonia i Achaja bowiem uznały za stosowne zebrać składkę na rzecz świętych w Jeruzalem. Uznały za stosowne, bo i są ich dłużnikami. Jeżeli bowiem poganie otrzymali udział w ich dobrach duchowych, powinni im za to służyć pomocą doczesną".

Edwin Kardynał O'Brien

Pogłębiajmy naszą refleksję

„Jeśli na przykład brat lub siostra nie mają odzienia lub brak im codziennego chleba, a ktoś z was powie im: «Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i najedzcie do syta!» – a nie dacie im tego, czego koniecznie potrzebują dla ciała – to na co się to przyda? Tak też i wiara, jeśli nie byłaby połączona z uczynkami, martwa jest sama w sobie”.

List św. Jakuba 2, 15-17

Zobowiązanie na ten miesiąc

Myśląc o naszym wkładzie w dzieła Zakonu, poświęćmy ten miesiąc, aby dowiedzieć się więcej o młodzieży, starszych, studentach, rodzinach, które wspieramy poprzez nasze działania. Stwórzmy z nimi konkretne więzi przyjaźni, świadomi tego, jak wiele otrzymujemy od nich przez ich chrześcijańskie świadectwo.